

דף פ.

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ב הי"א

עיינ לעיל דף עט: עין משפט ו

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פרה אדומה פ"ט ה"ח

מִים מְקַדְּשִׁין שְׁנֵתְעָרְבוּ בָהֶן מִים אַחֲרִים = כָּל שֶׁהוּא
אֶפְלוּ מִים שְׁנֵתְמַלְאוּ לְקִדּוּשׁ הָרִי אֵלוּ פְּסוּלִין. וְכֵן אִם
יָרַד לְתוֹכָן טַל הָרִי אֵלוּ פְּסוּלִין. נִפְל לְתוֹכָן מִשְׁקִין וּמֵי
פְּרוֹת יַעֲרָה הַכֹּל וְצָרִיךְ לְנַגֵּב הַכֹּלִי וְאַחַר כֵּן יִתֵּן לְתוֹכוֹ
מִים מְקַדְּשִׁין אַחֲרִים. נִפְל לְתוֹכָן דֵּיו קוּמוֹס וְקִנְקֻנְתוֹם
וְכָל דָּבָר שֶׁהוּא רוּשֵׁם יַעֲרָה וְאֵין צָרִיךְ לְנַגֵּב. שָׂאֵם יִשָּׂאֵר
שָׂם דָּבָר הָרוּשֵׁם הָרִי הוּא נִרְאָה:

כ. כסף משנה: מים מקודשין שנתערב בהם מים אחרים וכו' עד הרי הוא נראה. משנה פ"ט
דפרה וכת"ק ומייתי לה בפרק התערובות ושם אמרו דרבנן סברי הזייה צריכה שיעור
הילכך אע"ג דסברי יש בילה כיון שהוא לח בלח מתערב ובכל הזייה יש קצת מהכשר
אע"פ כן פסולים כיון שאין בהם שיעור מהכשר וסברי ג"כ אין מצטרפין להזאות הילכך
מה שחסר מהראשונה אינו משלים בשניה והשתא כיון שרבינו פוסק שאינה צריכה שיעור
ובכל שהוא שיפול על הטמא נטהר אפילו הזאה אחת ראוי שיספיק כדאמרין גבי דם חולין
שנתערב בדם קדשים דכיון שאינה צריכה שיעור יזה: וכתב הר"י קורקוס ז"ל אפשר שסובר
רבינו שמה שאמרו צריכה שיעור היינו שבאזוב יהיה שיעור הזאה ואז אפילו לא נפל על
הטמא אלא כל שהו נטהר כיון שאותו כל שהו בא משיעור שלם אבל מהיות כל שהו מן
הפסול מעורב נמצא שאין באזוב שיעור פסולים אבל בדם לא בעינן שיעור כלל וזה בכלל
מה שאמרו במנא צריכה שיעור פי' באזוב ולא מיעטו כי אם אגבה דגברא עכ"ל. ומ"ש
אפילו מים שנתמלא לקידוש. מבואר בתוספתא שאין חילוק בדבר. ומ"ש וכן אם ירד לתוכו
טל וכו'. פ"ט דפרה:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ד.

הרמב"ם הל' פרה אדומה פ"י ה"ח

הַמִּזְבֵּחַ אֵינוֹ צָרִיךְ טְבִילָה לְכֹל הַזֵּיחַ אֲלָא טוֹבֵל אֶת הָאֲזוֹב
וּמִזְבֵּחַ הַזֵּיחַ אַחֲרֵי הַזֵּיחַ עַד שְׂיִגְמְרוּ הַמַּיִם. וּמִזְבֵּחַ הַזֵּיחַ
אֶחָת עַל כַּמָּה בְּנֵי אָדָם אוֹ עַל כַּמָּה כָּלִים כְּאֶחָת אֶפְלוּ
מֵאָה. כָּל שְׂנֵגֶע בּוֹ מִן הַמַּיִם כָּל שֶׁהוּא טָהוֹר וְהוּא
שְׂיִתְכַּוֵּן הַמִּזְבֵּחַ לְהִזּוֹת עָלָיו. טָבֵל אֶת הָאֲזוֹב וְנִתְכַּוֵּן
לְהִזּוֹת עַל דְּבַר שֶׁמְקַבֵּל טְמֵאָה אוֹ עַל הָאָדָם וְהִזְיָה
מֵאוֹתָהּ טְבִילָה עַל דְּבַר שֶׁאֵינוֹ מְקַבֵּל טְמֵאָה אוֹ עַל
הַבְּהֵמָה. אִם נִשְׁאַרוּ מַיִם בְּאֲזוֹב אֵינוֹ צָרִיךְ לַחְזוֹר
וְלִהְטֵבֵיל אֲלָא מִזְבֵּחַ מִן הַשָּׂאָר עַל הָאָדָם אוֹ עַל הַכָּלִים
הַטְּמֵאִים שֶׁהָרִי תִּחְלַת טְבִילָתוֹ כְּשֶׁרָה הִיָּתָה. אֲבָל אִם
טָבֵל אֶת הָאֲזוֹב לְהִזּוֹת עַל דְּבַר שֶׁאֵינוֹ מְקַבֵּל טְמֵאָה אוֹ
עַל הַבְּהֵמָה וְהִזְיָה עַל הָאָדָם אוֹ עַל הַכָּלִי הַטְּמֵא הַזֵּיחַ
פְּסוּלָה עַד שְׂיִחְזוֹר וְיִטְבֵּל פַּעַם שְׁנִיָּה וְיִתְכַּוֵּן לְהִזּוֹת עַל
הָאָדָם אוֹ עַל דְּבַר הַמְּקַבֵּל טְמֵאָה:

דף פ:

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ב הי"ב

וְאִם לֹא שָׁאַל אֶלֶּא נָתַן מִן הַתְּעֻרֹּבוֹת לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה לְ
הָרִי זֶה כְּשֶׁר. נָתַן לְמַעַלָּה וְשָׁאַל יִתֵּן לְמַטָּה וְאֵלֹהֵי וְאֵלֹהֵי
עָלוּ לוֹ:

ל. כסף משנה: ומ"ש ואם לא שאל אלא נתן מן התערובת למעלה ולמטה ה"ז כשר. שם
במשנה. ומ"ש נתן למעלה ושאל יתן למטה ואלו ואלו עלו לו. ברייתא שם: